

fortsat kan være i arbejde. Og frygter Venstre virkelig ikke, at arbejdsløsheden nu stiger endnu mere, end den har gjort på det seneste?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Også jeg har forståelse for, at man skal fare med lempe, når en ordfører taler på en kollegas vegne, men jeg er ret sikker på, at hr. Kim Andersen kan svare på følgende:

Når hr. Kim Andersen siger i ordførertalen, at Venstre ikke ønsker at give økonomisk støtte til en særlig branche, så forstår jeg ingenting, for jeg mener sådan set, at vi har brugt 2 timer i formiddag på at understrege vigtigheden af netop at give støtte til en særlig branche, nemlig til rederierhvervet. Det gælder åbenbart ikke her, men hvad er forskellen? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Det andet er: Regeringen siger, at der minimum kan komme 600 flere arbejdsløse, kan hr. Kim Andersen så bekræfte, at hvis der bliver godt 700 arbejdsløse, er der ingen besparelser ved forslaget her, for de 130 mio. kr. bliver så ædt af en tilsvarende stigning på dagpengekontoen?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg forstår bemærkningerne fra de tre spørgere, men fru Rikke Hvilshøj har altså haft uopsættelige ting at gøre her i eftermiddag, men det er ikke et forsøg på at unddrage sig ansvaret, end sige opmærksomheden. Jeg vil sige til mine kære kollegaer, at de skal bare klø på, jeg er helt regulær i denne sammenhæng, og jeg skal gøre, hvad jeg kan for at besvare de spørgsmål, der måtte blive stillet.

Jeg vil gerne sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at det, som vi udtaler os om her, er det foreliggende lovforslag, det er ikke fritvalgsordningen. Kendsgerningen er, at der er skabt mulighed for, også med momsaflyftningen, at hjemmeservicefirmaer, som godkendes til at varetage visiterede opgaver, får en bedre mulighed for at komme ind på det kommunale hjemmehjælpsmarked, om jeg så må sige, og det er jeg overbevist om vil give flere beskæftigede.

Kl. 13.10

Til hr. Frode Sørensen: Jeg synes, at vi kan glæde os over, at der i dag er halvt så mange arbejdsløse, som der var i 1993, da ordningen blev indført. Og jeg er sikker på, at nogle af de grupper, som i dag også er arbejdsløse, med de øgede

muligheder, kommunerne får, vil kunne få beskæftigelse i private hjemmeservicefirmaer og dermed være med til at udfylde en helt nødvendig og nyttig plads og opgave.

Til hr. Ole Sohn: Som de foregående 2 timers debat forhåbentlig har anskueliggjort, er det jo, når vi taler om rederierhvervet, det maritime kompleks, det blå Danmark og DIS-loven, helt særlige forhold, vi taler om. Det er en branche, der er ude i en benhård, international konkurrence. Det kan man da i det mindste ikke sige at hjemmeservicefirmaerne har været.

Vores ønsker på det erhvervspolitiske område er, som hr. Sohn vil vide, at sikre ordentlige rammevilkår med lige vilkår for virksomhederne, og det er det, vi har søgt at tilstræbe i den finanslov, vi har indgået for 2004.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Tak for svaret.

Grunden til, at jeg stillede spørgsmål til fritvalgsordningen, var sådan set ikke, at den er på dagsordenen, det har Venstres ordfører fuldstændig ret i at den ikke er, men at Venstres ordfører selv nævnte den i sin ordførertale. Og det er jo sådan, at vi flere gange har hørt Venstre sige, at hjemmeservicefirmaerne blot kan omstille sig, sådan at de kan komme ind på fritvalgsmarkedet.

Nu mener jeg jo, og Enhedslisten mener, at regeringens fremmeste opgave i forbindelse med det her års finanslov er at få knækket arbejdsløshedskurven. Det er p.t. det største indenrigspolitiske problem, vi har. Derfor er det relevant at se på, hvad det her lovforslag betyder for beskæftigelsen, og se på, hvor mange flere mennesker der kommer til at stille sig op i arbejdsløsheds-køen.

Jeg vil blot have fremhævet og have Venstres ordfører til at bekræfte, at det er sådan, at selv om hjemmeservicefirmaerne omstiller sig og kommer ind på fritvalgsmarkedet, ændrer det ikke på det faktum, at der vil komme flere arbejdsløse som konsekvens af det her forslag, fordi fritvalgsordningen går ud på, at private selskaber overtager en del af det, der ellers var et offentligt marked.

Det er altså et spørgsmål om, at der kommer flere private hjemmehjælpere i stedet for offentlige hjemmehjælpere, og ikke et spørgsmål om, at det samlede antal hjemmehjælpere stiger. Resultatet er, at det blot er et spørgsmål om, at de, der er i hjemmeservicefaget i dag, i fremtiden